

ÉLETÚT MENEDZSMENT

DR. MAJÓ-PERTI ZOLTÁN

SZTE GTK
EGYETEMI DOCENS

Olvasási idő: 5 perc

Milyen lesz a munkahelyünk 10 év múlva?

A járvány rávilágított arra, hogy egy digitális transzformáció zajlik körülöttünk. Az élet számos területén tapasztalhatjuk ezt: sofőr nélküli autók, önkiszolgáló pénztár, arcmaszkok készítése 3D nyomtatóval, távoktatás, home office. De hogyan jutottunk el idáig?

A 20. században komoly törekvés volt arra, hogy egy munkanap 8 óra munkából, 8 óra pihenésből és 8 óra alvásból álljon. A digitalizáció (21.század) azonban elmosta ezeket a határokat. Sokan hazaviszik a munkát, éjszaka dolgoznak, ezáltal elnyúlik a munkaidő. Ezt a jelenséget nevezik munkaidő-paradoxonnak. Kínai vezető menedzserek szerint a jövőben már az lesz az elvárás, hogy a munkavállalók 996-ban dolgozzanak, vagyis reggel 9-től este 9-ig heti 6 napot. Ezzel ellentétben Európában és Amerikában az a narratíva, hogy a robotika, az automatizáció és a produktivitás miatt a munkaidőnek le kellene rövidülnie (minimum heti 30-35 órára a jelenlegi 40 helyett).

A másik paradoxon, hogy a térben elmosódott munka (térparadoxon). A pandémiás időszakban a cégek rákényszerültek arra, hogy munkatársaikat otthoni munkavégzésre bírják. Felmerül a kérdés, hogy a jövőben lehetőség lesz-e coworking-irodákból munkavégzésre. Lesz saját berendezett asztalunk vagy mindig más terekben fogunk dolgozni (otthon, a könyvtárban, vagy egy vonaton)?

A két paradoxon mellett mennyiért fogunk dolgozni a következő évtizedben? A 20. században a gyárakban végeredményben csökkentek a napi induló bérek. A század elején egy dolgozó a Ford üzemében még napi 2,8 dollárt keresett, míg 1998-ban egy kínai gyári munkás 2,3 dollárt. Amikor Henry Ford-ot kérdezték, hogy nem kevesli-e ezt a bért, így válaszolt: „A megfelelő bér nem az a legalacsonyabb összeg, amiért egy ember még hajlandó dolgozni, hanem az a legmagasabb összeg, amit a vásárló tartósan meg tud fizetni.” A 21. század pedig a modern technológiáinak köszönhetően egyre több üzemből 0,0 dollár a napi bér (Samsung, Apple ázsiai üzemei). Itt ugyanis a gyártósorok mellett már nem emberek, hanem robotok dolgoznak.

Az elmúlt 100 év tapasztalata alapján a munka világa öt részre osztható. Az egyik rész a manuális rutinfeladat. Ide tartozik a takarítás, a személyszállítás, és szinte minden gyártósor melletti munka is. A második a kognitív rutinfeladat, mint a könyvelés, a könyvkölcsönzés vagy egy szálloda recepciósa. A harmadik a nem rutin manuális feladat, amikor nem rutinból kell valamilyen feladatot megoldani, de a feladat jellege manuális, például bútorrestaurátorok, kézművesek, vagy a pékek. A negyedik a strukturálatlan problémamegoldás, ahol

sokféle szabályrendszert kell egyszerre alkalmazni, mint például az orvosok, vagy a tervezőmérnökök esetében. Az ötödik az új információk alkalmazása, például a szállodavezetőnek döntést kell hozniuk arról, mikor zárjanak be és mikor nyissanak ki vagy a kutató, aki szárazságtűrő gabonákat fejleszt.

A mai tudásunk szerint a manuális feladatok száma folyamatosan csökken a társadalmakban. A rutinfeladatokat a technológia (robotika, automatizáció) átveszi tőlünk. Így várnak ránk a strukturálatlan problémák (Hogyan tegyük zölddé a bolygót?) és az új információk alkalmazása.

KÉRDÉSEK: Milyen képességeken dolgozz egyetemistaként? Mit érdemes fejleszteni? Milyen munka vár rád 10-20 év múlva?

FELADATOK: Nézd meg a három videó leckét, és olvasd át a prezentációt. Ezek után már tudni fogsz érdemben válaszolni a fenti három kérdésre.

JELEN TANANYAG A SZEGEDI TUDOMÁNYEGYETEMEN KÉSZÜLT AZ EURÓPAI UNIÓ TÁMOGATÁSÁVAL. PROJEKT AZONOSÍTÓ: EFOP-3.4.3.-16-2016-00014

SZÉCHENYI

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE